

ved Erlæggelse af Rente, regnes Fristen fra den Dag, da saadan Anerkendelse fandt Sted, eller da Fordringen derefter forfaldt eller ved Opsigelse fra Fordringshaveren kunde have været bragt til at forfalde“.

Fra Handelsstandens Side kunde man endog ønske en endnu skarpere Præcisering, end her er sket, — stedse ud fra den Betragtning, der i det daglige Forretningsliv er af afgørende praktisk Betydning: At nemlig løbende Regningskrav enten afgøres indenfor en rimelig Tid eller dog formelt anerkendes fra Debtors Side, saa at Tryghed og Fasthed i disse Forhold afløser den nuværende Usikkerhed.

P. F. V.

C. A. Olesen.

Jul. Schovelin.

Til det af Landstinget nedsatte Udvalg angaaende
Forslag til Lov om kortere Forældelsesfrist
for visse Fordringer m. m.
